

АПОСТОЛСКО ПРЕЈЕМСТВО

од светог апостола Томе до данашњих дана

линија апостолског прејемства:

ЊЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Епископ за народе, по апостолском налогу

1. СВЕТИ ТОМА, АПОСТОЛ И МУЧЕНИК^{КП}

позван од Христа око 30. године н. е.

помиње се у Светом писму: наведен међу Дванаесторицом (Мт. 10:3); „Господ мој и Бог мој“ (Јн. 20:28)

Ова линија апостолског прејемства протеже се од апостола Томе, око 30. године н. е., до данашњих дана, што је, закључно са 2026. годином, раздобље од 1.996 година.

Прејемство од светог Томе до Шимуна XVIII Рубила, католикоса-патријарха Истока, следи списак католикоса-патријараха који води Асирска црква Истока: исти списак по коме Црква Истока изводи своје апостолско прејемство од светог апостола Томе.

Епископске хиротоније вршене су, од једног епископа до другог, преко цркава наведених испод.

Неки епископи у овој линији поштују се и као свети. Ознаке поред њихових имена односе се само на светост живота. Оне се не тичу ваљаности било које хиротоније: сваки наведени епископ подједнако заузима своје место у прејемству, без обзира на то да ли се поштује као светитељ или не.

Св. Свети: онај кога нека црква јавно поштује као некога ко је живео животом херојске светости и ко је сада са Богом, и чији спомен она слави у свом календару. У раној Цркви свети су признавани акламацијом верних и

њихових епископа; касније, формалном канонизацијом у Римокатоличкој цркви и прослављењем у Православној цркви.

Блаж. Блажени: у Римокатоличкој цркви онај ко је беатификован, што је формални корак који претходи канонизацији за светитеља.

К Поштован као свети или блажени у Римокатоличкој цркви.

К П Као светог поштују га и Римокатоличка и Православна црква.

Црвено Мученик: онај који је положио живот за веру.

Цркве се не слажу увек око тога ко је светитељ. Једна може да поштује особу коју друга не поштује, а ознаке показују која црква кога поштује.

СЕЛЕВКИЈА-КТЕСИФОН

Црква Истока, која за свог оснивача сматра светог апостола Тому, заједно са светим Тадејем (Адајем), апостолом од Седамдесеторице, кога је свети Тома послао у Едесу, и светим Маријем. Католикоси-патријарси Истока, чија је катедра била у Селевкији-Ктесифону, а касније у Багдаду, од светог Тадеја (Адаја) до Шемона VII Ишојахба.

2. Свети Тадеј (Адај), апостол од Седамдесеторице ^{К П}	око 33.
3. Мар Агај	око 66.
4. Свети Мари ^К	око 81.
5. Мар Абрис	око 121.
6. Аврам I	око 159.
7. Мар Јаков I	око 190.
8. Мар Ахадабуј	око 204.
9. Мар Шахлуфа	око 220.
10. Мар Папа бар Агај	око 280.
11. Свети Шемон бар Сабае ^{К П} <i>Мученик</i>	329
12. Свети Шахдост ^{К П} <i>Мученик</i>	341
13. Свети Барбашмин ^{К П} <i>Мученик</i>	343
14. Мар Томарса	363
15. Мар Кајома	377
16. Мар Исак	399

17. Мар Аха	410
18. Мар Јабалаха I	415
19. Мар Маана	420
20. Мар Фарбохт	421
21. Мар Дадишо	421
22. Мар Бабовај	457
23. Акакије	485
24. Мар Бабај	497
25. Мар Шила	503
26. Мар Јелисеј	524
27. Мар Павле	539
28. Мар Аба I	540
29. Јосиф	552
30. Мар Језекиљ	570
31. Мар Ишојахб I	582
32. Мар Сабришо I	596
33. Мар Григорије	605
34. Мар Ишојахб II	628
35. Мар Маремех	646
36. Мар Ишојахб III	649
37. Мар Гиваргис I	661
38. Мар Јоханан I	680
39. Мар Хнанишо I	686
40. Мар Слиба-зха	714

41. Мар Петион	731
42. Мар Аба II	741
43. Мар Јаков II	754
44. Мар Хнанишо II	775
45. Тимотеј I	780
46. Мар Ишо бар Нун	823
47. Мар Гиваргис II	828
48. Мар Сабришо II	831
49. Мар Аврам II	837
50. Теодосије	853
51. Мар Саргис	860
52. Мар Енош	877
53. Мар Јоханан II	884
54. Мар Јоханан III	893
55. Мар Јоханан IV	900
56. Мар Аврам III	906
57. Мар Емануил I	937
58. Мар Израил	961
59. Мар Абдишо I	963
60. Мар Мари II	987
61. Мар Јоханан V	1000
62. Мар Јоханан VI	1012
63. Мар Ишојахџ IV	1020
64. Мар Илија I	1028
65. Мар Јоханан VII	1049
66. Мар Сабришо III	1064
67. Мар Абдишо II	1074
68. Мар Макиха I	1092
69. Мар Илија II	1111
70. Мар Бар Саума	1134
71. Мар Абдишо III	1139
72. Мар Ишојахџ V	1149
73. Мар Илија III	1176
74. Мар Јабалаха II	1190

75. Мар Сабришо IV	1222
76. Мар Сабришо V	1226
77. Мар Макиха II	1257
78. Мар Дења I	1265
79. Мар Јабалаха III	1281
80. Тимотеј II	1318
81. Мар Дења II	1336
82. Мар Шемон II	око 1385.
83. Мар Илија IV	око 1405.
84. Мар Шемон III	око 1425.
85. Мар Шемон IV	око 1437.
86. Мар Шемон V	1497
87. Мар Илија V	1502
88. Мар Шемон VI	1504
89. Мар Шемон VII Ишојахџ	1539

Линија Шимуна

Од 1553. године, католикоси-патријарси Шимунове линије, које Црква Истока сматра наследницима светих Адаја и Марија, до Шимуна XVIII Рубила.

90. Мар Шимун VIII Јоханан Сулака ...	1553
91. Мар Абдишо IV Марон	1555
92. Мар Јабалаха IV	1577
93. Мар Шимун IX Дења	1580
94. Мар Шимун X Илија	1600
95. Мар Шимун XI Ешујов	1638
96. Мар Шимун XII Јоалаха	1656
97. Мар Шимун XIII Дења	1662
98. Мар Шимун XIV Шлемон	1700
99. Мар Шимун XV Макдаси Михаил	1740
100. Мар Шимун XVI Јоханан	1780
101. Мар Шимун XVII Аврам	1820
102. Мар Шимун XVIII Рубил	1861

ИНДИЈА

Од Мар Абдиша, кога је патријарх Шимун XVIII 1862. године хиротонисао за митрополита Индије, сваког епископа хиротонисао је онај који је наведен пре њега.

103. Антоније Тонданат (Мар Абдишо)	1862
104. Луис Маријано Соарес (Мар Василије)	1899

ЕНГЛЕСКА

Почев од Мар Јакобуса, хиротонисаног 1902. године за епископа Мерсије, сваког епископа хиротонисао је онај који је наведен пре њега.

105. Улрик Вернон Херфорд (Мар Јакобус)	1902

106. Вилијам Стенли Макбин Најт (Мар Паулус)	1925
107. Хедли Кауард Бартлет	1931
108. Хју Џорџ де Вилмот Њуман (Мар Георгије)	1945
109. Ричард Кенет Хергон	1946

ШВЕДСКА И АМЕРИКА

Од Бертила Персона, из Шведске, до епископа који је ово прејемство пренео до данашњих дана.

110. Нилс Бертил Александер Персон	1985
111. Самјуел Гвидо млађи	2004

112.

GARLAND F. BYERS, JR.

2013

ЗАЈЕДНИЧКО ПРЕЈЕМСТВО СА КАТОЛИКОСОМ-ПАТРИЈАРХОМ ИСТОКА

Садашњи католикос-патријарх Асирске цркве Истока, Мар Ава III, и епископ Бајерс деле прејемство католикоса-патријараха Истока, онако како та црква води њихов списак, од светог апостола Томе и светог Тадеја (Адаја) до Мар Шимуна XVIII Рубила (католикос-патријарх 1861–1903), који је 1862. године хиротонисао Мар Абдиша (Антоније Тонданат), у линији епископа Бајерса.

СВЕТИ ЧИН

Рукоположење

17. августа 2008. године, полагањем руку, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсилванија.

СЛУЖБА

Епископску хиротонију примио је 20. априла 2013. године у оквиру Lutheran Orthodox Church, Inc., у којој је потом служио као архиепископ Епархије

Епископска хиротонија

20. априла 2013. године, полагањем руку током служења Свете евхаристије, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, која је тог дана имала сабрање у American Legion Post 16, Слејтингтон, Пенсилванија.

Главни хиротонисатељ

Његово Високопреосвештенство Самјуел Гвидо млађи

Сахиротонисатељи

Епископ Бредли А. Варвил

Епископ Мајкл Бајус

Епископ Џејмс Томпсон

Грамате о рукоположењу и хиротонији, са фотографијама хиротоније, приказане су на страници [О епископу](#).

западне Северне Каролине. Епископ Бајерс више није повезан с том организацијом.

Доктор теологије (*honoris causa*), звање које је 20. априла 2013. године доделила Lutheran Orthodox Church, Inc.

Икона светог апостола Томе, XIV век; оригинал се налази у Црквеном музеју Свете митрополије солунске. Фотографија: Herbert Frank, извор: [Wikimedia Commons](#), лиценца [CC BY 2.0](#); исечено и умањено у односу на оригинал.